Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN-2017-802

15.12.2017

Intrum Justitia AS

God inkassoskikk, § 8

Manglende sammenslåing av krav –bortfall av inkassokostnader i begge sakene?

Innklagede mottok to krav fra samme fordringshaver på samme dag. Det ble iverksatt to inkassosaker mot klager, begge med inkassosalær. Klager mener omkostningene burde vært frafalt i begge sakene. Innklagede har erkjent at kravene burde vært slått sammen og frafalt omkostningene i den ene saken. Slik nemnda ser det, må dette føre til helt bortfall av kravet på inkassokostnader i begge saker. Bruddet på god inkassoskikk må få konsekvenser for innklagede, idet reglene har som siktemål å oppdra inkassobransjen til å utøve sin virksomhet i tråd med reglene. Klager må derfor helt fritas for å betale inkassokostnader.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 875

Saksfremstilling

Innklagede mottok 19.6.17 to misligholdte fakturakrav fra samme fordringshaver, mot samme skyldner. Det ble iverksatt to separate saker, hver med hovedkrav kr 181. Betalingsoppfordringer ble sendt samme dag og inkassosalær ble beregnet med kr 437,50 i begge sakene. Hovedkrav i begge sakene ble betalt 8.8.17.

Klager har bestridt kravet på inkassoomkostningene. Det er anført at innklagede skulle ha slått sammen de to kravene fra samme kreditor. Manglende sammenslåing må medføre at inkassokostnadene bortfaller i begge sakene.

Inkassoforetaket har erkjent at det ikke er grunnlag for å belaste fulle omkostninger for begge kravene slik det er gjort i dette tilfellet. Enten burde kravene vært slått sammen og felles betalingsoppfordring sendt, eller så skulle inkassosalær kun vært belastet i en av sakene. Det er anført at det kun er grunnlag for å frafalle inkassosalær i den sist registrerte saken. Det er denne saken som feilaktig har blitt påført inkassosalær og hvor det foreligger brudd på bestemmelsene om god inkassoskikk. Krav på salær i en av sakene opprettholdes.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Inkassoloven § 17 første ledd inneholder hovedregelen om at en skyldner, uavhengig av egen skyld, plikter å "erstatte fordringshaveren nødvendige kostnader" ved utenrettslig inndriving. Bestemmelsens andre, tredje og fjerde ledd gjør unntak fra denne hovedregel. I andre ledd heter det at "kostnadene kan ikke kreves erstattet" og i fjerde ledd at skyldneren heller ikke plikter "å erstatte kostnadene" dersom fordringshaveren eller en inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk.

I Ot.prp. nr. 2 (1987-1988) side 108 om god inkassoskikk uttaler departementet:

> Brudd på normen vil føre til helt bortfall av skyldnerens erstatningsplikt, se § 17 fjerde ledd første punktum.

Første ledd i § 17 inneholder en begrensning, idet det kun er "nødvendige" kostnader som kan kreves erstattet. Finanstilsynet har i rundskriv 8/2011, med utgangspunkt i denne begrensningen, gitt anvisning på hvorledes spørsmålet om sammenslåing av krav bør håndteres. Hovedregelen er at når en inkassator får oversendt to eller flere krav samtidig fra samme oppdragsgiver mot samme skyldner, og kravene er på samme stadiet i innfordringsprosessen, skal kravene slås sammen.

Innklagede har erkjent at man har forholdt seg i strid med hovedregelen i dette tilfellet. Slik nemnda ser det, må dette føre til helt bortfall av kravet på inkassokostnader i begge saker, jf. departementets uttalelse slik den er gjengitt ovenfor.

Innklagedes standpunkt ville innebære at selskapet ble satt i samme stilling som om man hadde forholdt seg til hovedregelen om sammenslåing av krav. Bruddet på god inkassoskikk må få konsekvenser for innklagede, idet reglene har som siktemål å oppdra inkassobransjen til å utøve sin virksomhet i tråd med reglene. Klager må derfor helt fritas for å betale inkassokostnader.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Ørnulv Bjercke (selskapsrepresentant), Linn Hagesæther (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Kristoffer Sørlie (forbrukerrepresentant).